

अज्ञानसूर्यम् 78, 3. रदत्पथो वरुणः सूर्याय 87, 1. द्वि सूर्यमदधात् 5, 85, 2. 5. 4, 125, 6. अज्ञाने सूर्या इव 8, 34, 17. अरु सूर्य इवाज्ञाने sagt Indra 6, 10. VS. 8, 9. एकाको चरति 23, 10. Çat. Br. 2, 1, 2, 19. 3, 4, 33. ज्योतिषां श्रेष्ठः TS. 3, 1, 2, 2. sieben Sonnen AV. 13, 3, 10. Kîṭh. 37, 9. Taitt. Âr. 1, 7, 1. fgg. VS. 632; vgl. RV. 9, 114, 3. sieben Rosso der Sonne RV. 7, 66, 15. HARIV. 2472. sieben Strahlen RV. 8, 61, 16. चरणा 3, 5, 5. चक्र 4, 17, 14. 28, 2. चतस्र् 7, 98, 6. चतस्र् 5, 40, 3. साति (vgl. स्वर्षाति) 2, 19, 4. heisst Sohn des Himmels 10, 37, 1. Usha ist Tochter der Sonne 4, 43, 2. 5, 79, 8. TBr. 2, 6, 2, 2. Weib derselben RV. 7, 75, 5. उरुचतस्र् 35, 8. अक्षर 5, 27, 6. सताक्ष 43, 9. शुक्र 6, 4, 3. वृत्रहन् 8, 82, 4. दर्शत 9, 101, 12. अग्नेय Çat. Br. 1, 6, 2, 24. ज्योतिष्मत् Kîṭh. Ça. 25, 3, 24. शश्वत्सूयमानात्सूर्यः MAITRAJUP. 6, 7. धृस्माकं बोध्यविता मकाधने तन्ध्वम् सूर्ये im Sonnenschein, — glüh RV. 6, 46, 4. स्पर्धते धियः सूर्ये न विशेः 9, 94, 1. प्रेतशं सूर्ये पस्पृधानं सौवश्ये सुधिमावदिन्द्रः (nach Sîr. mit Sûrja) 1, 61, 15. Indra, Agni, Sûrja Çat. Br. 4, 5, 4, 1. TS. 6, 6, 8, 3. Agni, Vâju, Sûrja 3, 5, 4, 1. Çat. Br. 11, 2, 2, 11. — WEBER, GJOT. 106. 110. M. 1, 65. 2, 219. fgg. 3, 230. 4, 52. 11, 219. MBH. 3, 1749. 2827. HARIV. 12148. R. 1, 1, 6. 7, 17. 63, 2. 5, 25, 26. MESH. 39. Spr. (II) 7162. VARÎH. BṚH. S. 5, 7. 10. 24, 30. 30, 1. WEBER, KĀSHNĀG. 264. Verz. d. B. H. No. 947. BHĪG. P. 4, 5, 3. YET. in LA. (III) 1, 12. LALIT. ed. Calc. 43, 18. 136, 2. Lot. de la b. l. 2. WILSON, Sel. Works 1, 20. सूर्यस्य धाज्ञाधाम् N. eines Sâman Ind. St. 3, 245, a. pl. personif. KATHĀS. 115, 58. सूर्यापाय MESH. 78. °प्रभवो वंशः RAH. 1, 2. °चार Verz. d. Oxf. H. 330, a, 13. °दर्शनचारफलानि 329, b, 7 v. u. °कवच 26, a, 37. 94, a, 35. Verz. d. Tüb. H. 20. °पूजा Verz. d. Oxf. H. 45, a, 22. 85, a, 41. °प्रयोग 94, b, 30. fg. °मत्ताः 93, b, 6. 7. सूर्यादिमन्त्रनिष्पण 100, a, 11. °स्तव 85, a, 40. fg. am Ende eines adj. comp. f. छा MBH. 1, 2369. unter den Namen Çiva's 12, 10360. unter den Âditja WEBER, RĀMAT. Up. 304. 313. — b) Bez. der Zahl zwölf WEBER, GJOT. 101. — c) Calotropis gigantea (wie alle Worte für Sonne) MED. — d) N. pr. eines Dânavya VANI-P. im ÇKDr. eines Sohnes des Bali ÇANDĀRTHAK. bei WILSON; verschiedener Männer RĪGĀ-TAR. 8, 347. 651. Vie de HIOUEN-THSANG 189. Verz. d. B. H. No. 53. = सूर्यदास No. 832. Verz. d. Oxf. H. 132, a, No. 240. देवज्ञ° Verz. d. B. H. No. 539. देवज्ञपण्डित Notices of Skt Mss. 1, 42. HARB. Anth. S. 468. — 2) f. छा a) die Sonne weiblich personificirt NAIH. 5, 6. NIK. 12, 7. als Gattin des Sûrja bestimmt P. 4, 1, 48, VĀRT. 2. TRIK. 1, 1, 101. MED. wird von Savitar dem Soma gegeben RV. 10, 85, 9. fgg. Hochzeit derselben AV. 12, 1, 24. Tochter des Pragâpati, jedoch mit dem Beiw. Sâvitri! AIT. Br. 4, 7. सवित्री AV. 6, 82, 2. 9, 4, 14. वृक्तुं सूर्यायाः RV. 1, 184, 3. येन पत्नी भवथः सूर्यायाः (sonst Gatten der Tochter der Sonne) 4, 43, 6. 5, 73, 5. 8, 22, 1. S. erhält den Pûshan 6, 58, 4. — 1, 167, 5. 6, 63, 6. °विवाह KAUC. 79. — b) = वाच् NAIH. 1, 6. das Sûrja-Lied (RV. 10, 85) ÇĀNKH. GĀH. 1, 14, 12; vgl. सूर्याविद्. — c) eine Neuvermählte ÇANDAR. im ÇKDr. BHĪG. P. 4, 24, 12. 10, 1, 29. 61, 40. — d) ein best. Kramt (श्रावधि) MED. = इन्द्रवारुणी RĪGĀN. 3, 57. — 3) adj. solar: मास WEBER, GJOT. 88. 112. — Vgl. नाना°, प्रतिमूर्यम्, बालसूर्य, यम°, वषट्, वि°, शालि°, सायण°, सेर°.

सूर्यक (von सूर्य) 1) adj. sonnenähnlich v. l. bei NILAK. zu HARIV. 13094.

— 2) m. N. pr. eines Mannes RĪGĀ-TAR. 8, 686. eines Fürsten VP. 466, N. 5. सूर्यकर m. Sonnenstrahl PAÑĒAT. 37, 20.

सूर्यकांत m. AK. 3, 6, 2, 16. 1) ein best. stark funkelnder Edelstein H. 1067. HALĀ. 2, 21. RĪGĀN. 13, 207. MBH. 12, 7909. RAH. 11, 21. Spr. (II) 6403. — 2) eine best. Blume ÇANDAR. im ÇKDr. unter सूर्यमणि; vgl. सूर्य-कांति. — 3) N. pr. eines Berges MĀRK. P. 39, 22. — Vgl. चन्द्रकांत.

सूर्यकांति f. eine best. Blume ÇANDAR. im ÇKDr.

सूर्यकेतु 1) adj. die Sonne zum Feldzeichen habend oder sonnenhell: देव-सेनाः AV. 5, 21, 12. — 2) m. N. pr. eines Fürsten ÇĀṆGABHĪRĀVADĀNA 2.

सूर्यकाल m. Tag (im Gegens. zur Nacht) ÇANDAR. im ÇKDr.

सूर्यकालानल n. (sc. चक्र) Bez. eines best. Diagramms SVARODASA im ÇKDr.

सूर्यकांत m. ein best. Tact SAṆGĪTARĀTNAKARA im ÇKDr. Suppl. unter रथकांत.

सूर्यतप m. die Behausung der Sonne BṚHADD. in Ind. St. 1, 119.

सूर्यगङ्गातीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha Verz. d. Oxf. H. 77, b, 20.

सूर्यगर्भ m. 1) N. pr. eines Mannes Lot. de la b. l. 2. SCHIEFNER, Lebensb. 235 (55). DAÇABH. 2. VJUTP. 21. — 2) Titel eines Sûtra WASSILJEW 168.

सूर्यगुप्त (?) m. N. pr. eines Mannes WASSILJEW 207.

सूर्यग्रह m. Sonnenfinsternis TITUBĀDIT. im ÇKDr.

सूर्यग्रहण n. dass. VARĀH. BṚH. S. 97, 2. SŪRYAS. 5 in der Unterschr. Verz. d. B. H. No. 841. 845. Verz. d. Oxf. H. 326, a, 5. Verz. d. Camb. H. 28 u. s. w. °पर्वणि Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 32, 10.

सूर्यचतुस् m. N. pr. eines Râkshasa R. 6, 69, 13.

सूर्यचन्द्र m. N. pr. eines Mannes KATULS. 44, 129.

सूर्यज 1) m. Sohn der Sonne, Bez. a) des Planeten Saturn VARĀH. BṚH. S. 9, 38. 104, 44. BṚH. 23 (21), 6. — b) des Affen Sugrîva ÇATĀDU. im ÇKDr. — 2) f. छा Tochter der Sonne, Bez. der Jamunâ H. 1083.

सूर्यतनय 1) m. Sohn der Sonne: MANU MĀRK. P. 81, 1. der Planet Saturn VARĀH. BṚH. S. 103, 9. — 2) f. छा Tochter der Sonne, Bez. der Jamunâ AK. 1, 2, 2, 31.

सूर्यतपस् m. N. pr. eines Muni KATHĀS. 25, 14.

सूर्यतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha MBH. 3, 6018.

सूर्यतेजस् adj. die Kraft —, den Glanz der Sonne habend AV. 10, 5, 27.

सूर्यवच् adj. eine Haut —, einen Ueberzug so glänzend wie die Sonne habend: Wagen der Açvin RV. 1, 47, 9. 8, 8, 2. die Marut 7, 59, 11. Apālâ 8, 80, 7. AV. 2, 2, 2. Indra's Gattin TBr. 2, 4, 2, 7.

सूर्यवचस् adj. dass. VS. 10, 4. PAÑĒAV. Br. 9, 2, 14. Wagen VS. 33, 33. die Marut AV. 1, 26, 3.

सूर्यदत्त m. N. pr. eines Mannes MBH. 4, 1014. 1057. 5, 2237. eines Sohnes des Lakshmidhara Verz. d. B. H. No. 166.

सूर्यदास m. N. pr. verschiedener Männer COLBR. Misc. Ess. 2, 421. fg. 428. 451. Verz. d. B. H. No. 133. 914. Verz. d. Oxf. H. 132, a, No. 240. 341, b, N. 358, a, No. 853. Verz. d. Tüb. H. 13. HALL 119.

सूर्यदेव m. der Sonnengott KĀLĀĀKRA 4, 96. HIOUEN-THSANG 2, 67. Vie de HIOUEN-THSANG 94.

सूर्यदेवत्य adj. die Sonne zur Gottheit habend: सोमाः Kîṭh. 24, 9.

सूर्यधन m. N. pr. eines Mannes MBH. 1, 6990.